

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. V. Virtutes nullas esse naturales.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

Simplices quæ sunt?

Quæ sigillatim absque aliis exerceri, & per se comparari possunt.

Simplicibus conjuncta virtus quæ est?

Quæ illas sub se complectitur, iisque ita coheret, ut non possit sine iis sola exerceri.

Morales virtutes unde oriuntur?

Comparantur eæ ex more & consuetudine: unde & nomen traxerunt.

Intellectiva autem virtutes unde proficiuntur?

A doctrina ut plurimum originem trahunt, & accessionem habent: idcirco etiam temporis & exercitationis indigent.

Cur dicis, Ut plurimum?

Eo quod sola doctrina tantam vim non habet, ut hominem natura stolidum & ineptum reddere sapientem possit. Itaque etiam natura & ingenio felici opus est.

CAP. V.

Virtutes nullas esse naturales.

Nulle igitur ex his à natura nobis ingenerantur?

Nullæ omnino.

Quibus rationibus id probas?

1. A contrario. Nihil scilicet quod insitum est & innatum aliter atque ipsius natura fert, assuefacere potest, ut exemplo lapidis in sublimi projecti probatur: In virtutibus plurimum valet assuefactio: Ergo non insunt nobis à natura insitæ.

2. Deinde in bene constitutis rebus publicis

26 GULIELMI SCRIBONII
nomothetæ leges ferunt, quibus præmia bo-
nis viris decernuntur, improbis verò pœna.
Sequitur ergo, assuefactione, itemque exerci-
tio & voluntate hominū potius virtutes com-
parari, quam à natura ingenerari.

Consequentiam illam plenius comprobet.

Quia nisi nostra industria & diligentia ac-
quiri possent virtutes: certe leges omnes im-
tiliter proponerentur, quibus boni ad res præ-
claras excitantur.

Ergone contra naturam nobis virtutes insunt?

Nequaquam. Nati enim factique sumus ad
percipiendas eas natura, & efficiendas cōsue-
tudine; hoc est, Igniculi virtutum nobis insiti
sunt, qui tandē usū & exercitatione excolun-
tur plenius & perficiuntur.

CAP. VI.

Normam & causam virtutis esse rectam
rationem.

*Quenam igitur tandem præcipua est causa
virtutum civilium?*

Recta ratio.

Quid hac appellatione ulterius intelligitur?

Mens judicans, & voluntas illi obtemperās.

*Quales igitur debent esse actiones, quibus perve-
niatur ad virtutes?*

Necesse est eas congruere ad rectam ratio-
nem: id quod fit, si certa quadam moderatio-
ne ab extremis recedant.

CAP.